

М. — Ами защо Радка нема гледа?

В. — Е хубава работа, то е прва вечерь, чи и иди срамь.

С ж б. (става и дума) Време е да свършемь.

(сички ть станахь, и зафана попа да вѣнчава Славя и Радка)

Мих. — (гледа и пыта Вича) Ами азъ кога ще идь тамь?

В. — (дума му) Не е юще време. Господи помилуй! потърпи малко, прво ще четъть на кума.

М. — (дума скротноь на Вича) Ами мене, кога ще вѣнчешь?

В. — Джанжмь не дей бърза, прво ще си идъть галесани ть.

(и ть свършешь вѣнчавань то, отидохь си сички ть, а оставахь само Вичю и Михаль)

В. — (дума на Михальа) Стой ты тукь, пакь азъ да идь да видь готово ли е сичко то.

М. — Иди, чи ся варни скоро.

В. — Дай ми и 20—30 пкосаря да дамь на слуги ть; защо тжй му е реда.

М. — (дава му и дума) На, чи варви.

В. — Тутакси, тутакси. (отхожда си и дума самь) Ажко ма видишь юще единь пакь ужени ся за мене.

ЯВЛЕНІЕ ТРИНАДЕСЯТО.

ДРАГНИ И МИХАЛЬ.

Драгни. (дума на Михальа) Господине що стоишь тукь? сички ть си отидохь.